

Christensen, Jacob Pedersen, Johs. Christiansen, Ragnhild Andersen og Søren Olesen. Henvist til udvalg på 17 medlemmer (Lysholt Hansen, Bladt, Conradsen, Urban Hansen, Hjortnæs, Evald Kristensen, Mørk [formand], Orla Pedersen, Givskov Christensen, Søren Andersen, Peder Christensen (Rebild), Krogh, Ladefoged, Jacob Pedersen, Gottschalck-Hansen, Gertie Wandel og Johs. Christiansen [næstformand]). Betænkning (B. sp. 407) afgivet $^{10}/_4$. (Ordfører: Lysholt Hansen). 2. beh. $^{10}/_4$ (F. sp. 4398). Henvist til fornyet udvalgsbehandling. Tillægsbetænkning (B. sp. 595) afgivet $^{20}/_4$. 3. beh. $^{24}/_4$ (F. sp. 4406). *Loven stadfæstet 11. maj 1956.* (Lovt. nr. 117).

I de bemærkninger, der ledsagede lovforslaget ved fremsættelsen, oplyses bl. a. følgende om baggrunden for loven:

„Den 7. april 1949 nedsatte socialministeren en *kommission* med den opgave nærmere at overveje eventuelle forbedringer i for sorgen for blinde og svagsynede, herunder ændringer i lovgivningen herom.

I juni måned 1955 har kommissionen til socialministeren afgivet en betænkning vedrørende for sorgen for blinde og svagsynede. Kommissionen har endvidere udarbejdet nærværende lovforslag med bemærkninger, som socialministeriet har kunnet tiltræde.

Hovedbestemmelserne om blindeforsorgen findes i lov om offentlig forsorg. Ifølge denne lovs § 69, jfr. § 66, har *staten* ansvaret for blindeforsorgen og betaler udgifterne herved, idet staten direkte og endeligt afholder udgifterne ved for sorgen for blinde og svagsynede, for så vidt de anbringes i en statsinstitution eller statsanerkendt institution eller i kontrolleret familiepleje under en sådan institution; sådanne personer, der ikke er i økonomisk trang, betaler dog efter nærmere fastsatte regler en begrænset del af udgifterne. *Kommunernes* forpligtelser, jfr. forsorgslovens §§ 258 og 259, består hovedsagelig i at give indberetning til blindevæsenet om blinde og stærkt svagsynede børn og voksne og i trangtilfælde at drage omsorg for, at der sker henvendelse til vedkommende blindeinstitut om inddragelse under blindeforsorg, samt endelig at afholde udgifterne ved blindeundervisning, som efter anvisning af et blindeinstitut finder sted udenfor dette; denne sidste bestemmelse er dog på grund af den skete stadige udvidelse af statens område nu uden praktisk betydning.

Reglerne om *blinde børns undervisning* findes i lov nr. 57 af 31. marts 1926, hvorefter blinde og stærkt svagsynede børn er *pligtige* at modtage undervisning på statens blindeinstitutter, medmindre der på anden tilfredsstillende måde sørges for deres undervisning.

Nærværende lovforslag bygger først og fremmest på forsorgslovens regler, hvorefter staten har ansvaret for blindeforsorgen og